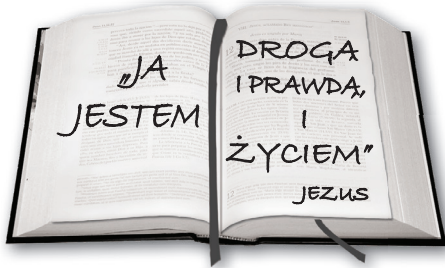
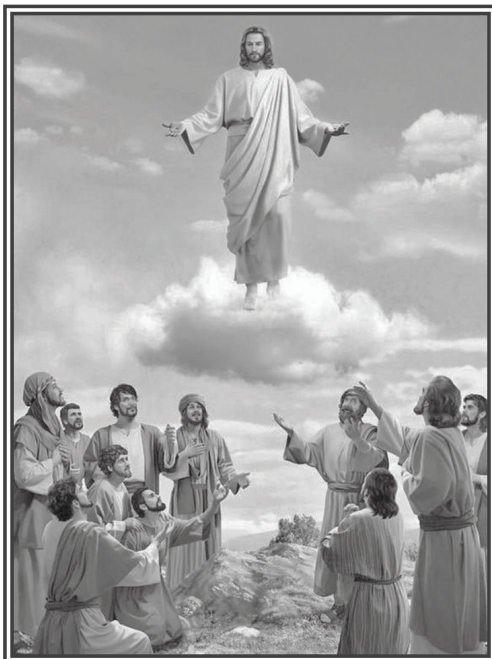

WNIEBOWSTĄPIENIE

EWANGELIA: Mk 16, 15-20

„Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawej stronie Boga”.

Przeżywamy dziś Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. To ostatnie momenty przebywania Jezusa na ziemi. Uczniowie otrzymują ostatnie i najważniejsze polecenie: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”. Ewangelia jest dobrą nowiną o zbawieniu. By mieć udział w owocach odkupienia, trzeba uwierzyć i przyjąć chrzest. „Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony”. „A gdy Pan Jezus to do nich powiedział, został wzięty do nieba”. Apostołowie wypełnili swoje zadanie. „Oni zaś rozeszli się i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi”. Święto Wniebowstąpienia otwiera czas Kościoła. Rola Apostołów jako świadków zaczyna nabierać znaczenia dopiero po otrzymaniu Ducha Świętego, który da im moc spełnienia misji powierzonej przez Chrystusa. Muszą teraz stawić czoło wrogowi światu, przynosząc pokój, miłość i przebaczenie. Idą mówić o Bogu, są nosicielami jedynej możliwej do zrealizowania misji. W tym trudnym zadaniu współdziałał ma Jezus. „A Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które im towarzyszyły”. Panie Jezu! Proszę Cię jako twój uczeń, abym całym życiem swoim głosił Ewangelię i był świadkiem Twojej obecności w świecie.

Adam Żak

ŻYCZENIA

Święty Andrzeju, wierny naśladowco Dobrego Pasterza, módl się za nami...

Przyzywając wstawiennictwa Świętego Patrona, składamy serdeczne życzenia imieninowe Księdzu Andrzejowi Jasińskiemu SAC.

Życzymy nieustannego wpatrywania się w niebo, otwartości na dary Ducha Świętego oraz wielu łask Bożych w byciu pasterzem dusz.

MAMY NOWYCH KSIĘŻY PALLOTYNÓW!

W niedzielę, 5 maja, po raz pierwszy w życiu brałam udział w doniosłym wydarzeniu, jakim była uroczystość święceń kapłańskich w pallotyńskim Seminarium w Ołtarzewie. O godz. 12⁰⁰ rozpoczęła się Msza święta pod przewodnictwem Jego Ekscelencji Księdza Arcybiskupa Adriana Galbasa SAC, podczas której zostało wyświęconych czterech nowych kapłanów: ks. Michał Pająk SAC, ks. Karol Piłacik SAC, ks. Mateusz Wasiński SAC oraz - dobrze znany naszym parafianom - ks. Paweł Strojewski SAC.

Nowi księża to młodzi ludzie mający swoje pasje i liczne zainteresowania. Mają w sobie zapał do wytrwałej modlitwy, są zaangażowani w życie pallotyńskiej wspólnoty, posiadają wiedzę informatyczną, umiejętność gry na gitarze, talent do rapowania, zdolności aktorskie i reżyserskie,

a także liczne zdolności sportowe.

Msza święta była bardzo długa, ale doniosła. Ksiądz Arcybiskup Adrian, który w tych dniach przeżywa 30-lecie swojego kapłaństwa kilkakrotnie podkreślił, że dzień 5 maja jest dniem, w którym neoprezbiterzy rodzą się na nowo. Od tego dnia będą posłani do ludzi, by ich uczyć miłości do Chrystusa; by przypominać innym, że mają kochać bliźniego, jak siebie samych. Zapamiętałam szczególnie zdanie Księdza Arcybiskupa, które skierował do młodych księży, słowa św. Wincentego Pallotiego: „Jezu, albo Cię nieskończenie miłować albo umrzeć”.

Podczas obrzędu święceń kapłańskich bardzo wzruszający był moment, kiedy diakoni leżeli krzyżem i wsłuchiwali się w Litanię do Wszystkich

Świętych śpiewanej po łacinie, a także moment nakładania na ich głowy rąk wszystkich księży uczestniczących we Mszy świętej.

Po zakończeniu Liturgii nastąpił bardzo miły czas spotkań z nowymi kapłanami, wspólny obiad, serdeczne rozmowy i zdjęcia.

Bardzo cieszę się, że mogłam uczestniczyć w takim wydarzeniu. To ważne, byśmy pozyskiwali nowych kapłanów, którzy będą nam przewodniczyć w drodze do nieba. Trzeba także pamiętać w modlitwie o nowo wyświęconych księżach i wypraszać dla nich łaski wytrwałości i miłości do Boga i ludzi, a także modlić się o nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne.

Amelia Faryna

Sakrament chrztu świętego w kwietniu przyjęli: **13**

Natalia, Julian, Leon, Wiktoria, Jakub, Roma, Agata, Mikołaj Józef, Kacper Jan, Leon Adam, Tymon Henryk, Nataniel i Kuba

Sakrament małżeństwa w kwietniu przyjęli: **3**

Marta Anna i Szymon Jacek
Joanna Elżbieta i Kacper Cezary
Joanna Izabela i Kamil

Odeszli w kwietniu do Pana: **10**

Karolina Małgorzata Okrój /l. 42/
Artur Jacek Czerwiński /l. 65/
Jan Tadeusz Kutkowski /l. 66/
Jadwiga Marianna Golus /l. 70/
Zbigniew Konstanty Sotowicz /l. 80/
Barbara Bożena Matias /l. 81/
Teresa Bogdańska /l. 82/
Daniela Firlej-Sołśnia /l. 86/
Teresa Danuta Matracka /l. 89/
Marianna Pietruszka /l. 92/

NASZ NAJWIĘKSZY SKARB

Być blisko Jezusa to przywilej i szczęście. Właśnie tego po raz pierwszy doświadczają dzieci, które w tym roku pierwszy raz przystępują do Komunii świętej. To piękny czas i wszyscy czekają na niego z wielkim utęsknieniem.

Eucharystia to największy skarb, który pozostawił nam Chrystus. W Komunii świętej Jezus daje nam Siebie całego, dzieli się z nami swoim Bożym życiem i miłością. Tylko wtedy, gdy jednoczymy się z Nim przez wiarę i miłość, odnajdujemy radość i sens życia.

W naszej parafii w majowe soboty, w blasku wiosennego słońca, dzieci spotykają się w całej pełni z Chrystusem, przyjmując Go do swoich serc, podczas Pierwszej Komunii świętej. Powiedziały Chrystusowi swoje „TAK”. Radość kapłanów, rodziców, dzieci i katechetów w miesiącu maju jest wielka. Tak pięknie o Pierwszej komunii pisze ks. Jan Twardowski w wierszu pod tytułem „Tak”:

dokończenie na 3 stronie ➤

ZMARTWYCHWSTAŁA DO ŁASKI /3/

Orygenes widzi znaczenie przydomka Magdalena w samej nazwie miejscowości Magdala, którą przetłumaczył jako „magnificatio”, czyli „czynić wielkim”. Z kolei św. Hieronim wychodząc od hebrajskiego znaczenia słowa Magdala przetłumaczył je jako „wieża Boga” i nazwał Marię Magdalenę „posiadającą wieżę”, „zaopatrzoną w wieżę” albo „strażniczką wieży”, ponieważ ona jedna pośród uczniów była niewzruszenie pewna, że spotkała Zmartwychwstałego. Jest ona także strażniczką wieży, a więc tą, która jej strzeże jak najcenniejszego dobytku. To sam Jezus jest najważniejszym dobytkiem jej serca. Magdalena jest wielką wielkością swego Mistrza, ufortyfikowanym miastem, wspaniałą winnicą otoczoną Jego miłością. Wpisuje się to doskonale w interpretację niektórych współczesnych autorów, którzy znaczenie przydomka Magdalena upatrują w hebrajskim czasowniku gadal – „ta, która została uczyniona wielką” – Magnificata.

Magdalena została uczyniona wielką przez Boga, gdy nawróciła się po spotkaniu Chrystusa. Dokonało

się to we wczesnym okresie Jego publicznej działalności, a w końcu już znacznie później odnajdujemy ją z powrotem w Betanii, gdzie znów przebywała w gronie rodzinnym.

Maria z Magdali jest przedstawiona jako kobieta która przeszła egzorcyzmy, czy też została uwolniona przez Jezusa od siedmiu złych duchów, choć samo uwolnienie nie jest bliżej opisane. Oddajmy więc głos Marii Valtorcie, która w swoim dziele „Poemat Boga – Człowieka” spisała słowa Jezusa na temat nawrócenia Marii:

„Zawsze przychodzę, gdy ktoś „skłania swoje serce do rozumienia”. Nie jestem Bogiem twardym i surowym. Jestem Żyjącym Miłosierdziem. I szybciej niż myśl przychodzę do tego, kto się do Mnie zwraca. Także do biednej Marii z Magdali, tak pograżonej w jej grzechu, podążyłem pośpiesznie Moim duchem, gdy tylko odczułem powstające w niej pragnienie zrozumienia: zrozumienia światła Bożego i zrozumienia swojego stanu ciemności. I stałem się dla niej Światłością. Mówiłem do wielu tamtego

dnia, ale naprawdę mówiłem do niej samej. Widziałem tylko ją, jak się zbliżała gnana porywem duszy, zbuntowanej przeciwko ciału, któremu była uległa. Widziałem tylko ją: jej biedne wzburzone oblicze, jej wymuszony uśmiech, który ukrywał jej wewnętrzne cierpienie pod szatą pewności i pozornej radości, stanowiących wyzwanie dla świata i dla niej samej. Widziałem tylko ją, bardziej zaplątaną w ciernie niż zagubiona owieczka z przypowieści; ją, która tonęła w obrzydliwości życia i wyłynęła na powierzchnię, jak te głębokie fale, które niosą ze sobą wodę z dna.

Nie wypowiedziałem wielkich słów ani nie dotknąłem tematu odnoszącego się do niej – dobrze znanej grzesznicy. Nie chciałem jej zdręzczać, zmuszać do ucieczki, do wstydu, do przyścia. Pozostawiłem ją w spokoju. Pozwoliłem, by Moje słowo i Moje spojrzenie zstąpiło w nią, stając się zaczynem, żeby z tego chwilowego porywu uczynić jej chwalebny przyszłość świętej.

dokończenie na 4 stronie

Pierwsza Komunia z białą kokardką
jak w śniegu z ogonem ptak
ufaj jak chłopiec z buzią otwartą
Bogu się mówi - tak
Nie rycz jak osioł, nie drzyj jak zaba
wytrwaj choć nie wiesz jak
choćby się cały Kościół zawalił
Bogu się mówi - tak
Miłość zerwaną znieś jak gorączkę
z chustką do nosa w łzach
święte cierpienie pocałuj w rączkę
Bogu się mówi - tak

To dobrze, że minął już czas naznaczony epidemią, który odcisnął piętno na organizacji tego ważnego wydarzenia. Teraz znów naszą świątynię wypełniają rzesze ludzi. To oni wpatrują się, z trudem powstrzymanym rozczeniem, na dziewczynki ubrane w biel pierwszo-komunijnych sukienek i chłopców w komeżkach lub garniturach. Na tę uroczystość naszą świątynię przyozdobiły piękne kwiatowe dekoracje, w któ-

rych niezmiennie króluje śnieżna biel.

Zawsze, kiedy tak patrzymy na swoje dzieci i wnuki, widzimy jednocześnie siebie na swojej Pierwszej Komunii świętej. Staramy się przywołać tamte uczucia i doznania. Mamy całkowitą pewność, że musiały one być tak silne i doniosłe, gdyż zostały w naszej pamięci wyraźny i niezatarty obraz, jakby to było wczoraj. Z pewnością ten dzień pozostaje w naszym życiu jako jedyny, niepowtarzalny. To dzień naszego pierwszego bezpośredniego zjednoczenia z Chrystusem.

Pierwsza Komunia święta to ważny moment naszego całego duchowego życia. I choć wszystkie upominki i prezenty, może nieraz zbyt wyszukane i drogie, niewątpliwie sprawiają dzieciom uciechę, to po jakimś czasie będą zapewne zapomniane. Poza tym natomiast przyjęty do serca

Chrystus oraz poświęcona przez kapłana pamiątka z Pierwszej Komunii świętej, którą wielu z nas troskliwie przechowuje.

Podziękujmy wszystkim zaangażowanym w przygotowanie dzieci do Pierwszej Komunii świętej. To oni włożyli ogrom pracy i wysiłku, by dobrze duchowo i organizacyjnie przygotować dzieci do tak ważnego wydarzenia.

Módlmy się w intencji dzieci, by zawsze, przez całe swoje życie mówiły Bogu TAK, w radościach i smutkach, w momencie sukcesów i porażek. Zawsze TAK.

Dla nas dorosłych niech to będzie zobowiązanie do dawania na każdym kroku, każdego dnia, świadectwa żywej codziennej wiary; do wspólnej z dziećmi modlitwy; do ustawicznego zapraszania Jezusa do naszych serc.

Ela

KALENDARZ LITURGICZNY

III TYDZIEŃ PSAŁTERZA

12 maja 2024r. - NIEDZIELA

Imieniny: Joanny, Dominika

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 1, 1-11

PSALM 47, 2-3. 6-7. 8-9

2. czytanie: Ef 4, 1-13

EWANGELIA: Mk 16, 15-20

13 maja 2024r. - PONIEDZIAŁEK

Imieniny: Roberta, Glorii

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 19, 1-8

PSALM 68, 2-3. 4 i 5ac. 6-7b.

EWANGELIA: J 16, 29-33

14 maja 2024r. - WTOREK

Imieniny: Macieja, Dobiesława

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 1, 15-17. 20-26

PSALM 113, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8

EWANGELIA: J 15, 9-17

15 maja 2024r. - ŚRODA

Imieniny: Zofii, Jana

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 20, 28-38

PSALM 68, 29-30. 33-35a. 35bc i 36bc

EWANGELIA: J 17, 11b-19

16 maja 2024r. - CZWARTEK

Imieniny: Małgorzaty, Andrzeja

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ap 12, 10-12a

PSALM 34, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9

EWANGELIA: J 17, 20-26

17 maja 2024r. - PIĄTEK

Imieniny: Weroniki, Sławomira

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 25, 13-21

PSALM 103, 1b-2. 11-12. 19-20b

EWANGELIA: J 21, 15-19

18 maja 2024r. - SOBOTA

Imieniny: Feliksa, Alicji, Eryka

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 28, 16-20. 30-31

PSALM 11, 4. 5 i 7

EWANGELIA: J 21, 20-25

Kontakt:

ul. Młodzianowska 124, tel. 48 366 81 03,

mojaparafia@gmail.com, mojaparafia24.pl

Redakcja:

Jadwiga Kulik, Małgorzata Sar,

Emilia Siek-Cichoń, Zuzanna Cichoń,

Amelia Faryna, Adam Żak,

Bartłomiej Paduch,

ks. Paweł Śliżewski SAC

ZMARTWYCHWSTAŁA DO ŁASKI /3/

dokończenie z 3 strony

Mówiłem przy pomocy jednej z najpiękniejszych przypowieści [o zaginionej owcy – przyp. s. M.M.]. [Był to] promień światła i dobroci wylany właśnie dla niej. Tego wieczoru, gdy stawałem stopę w domu pysznego bogacza [uczta u Szymona – przyp. s. M.M.] – w którym Moje słowo nie potrafiło stać się zacytnem przyszłej chwały, bo zabiła je pycha faryzejska – wiedziałem już, że ona przyjdzie. Tak wiele łez wylała w pokoju, w którym grzeszyła. W światłości tego płaczu zadecydowała się już jej przyszłość.

(...) Wszyscy sądzili, że Maria przyszła dla jednego z tych zwykłych kaprysów, które – jako prawdziwe opętanie demoniczne – rzuciły ją w nieprzewidziane miłości. Ale szatan był już pokonany. Myśli wszystkich pełne były zawiści, bo zobaczyli, że to nie do nich się zwróciła, lecz przyszła do Mnie". (Maria Valtorta, Poemat Boga-Człowieka, księga III, 99. Rozważania o nawróceniu Marii Magdaleny. Napisane 22 i 25 stycznia 1944. A, 1570-1577)

cdn

s. Maria Magdalena

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiaj o godz. 9³⁰ Msza święta w intencji ks. Stanisława Barcikowskiego SAC i ks. Andrzeja Jasińskiego SAC z okazji ich imienin. O naszych Solenizantach pamiętajmy w naszych osobistych modlitwach.
2. Dzisiaj o godz. 12³⁰ uroczysta Msza święta z okazji Jubileuszu 25-lecia kapłaństwa ks. Roberta Kaima SAC.
3. Wczoraj dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 23 przyjęły Pierwszą Komunię świętą. Dziś o godz. 17²⁰ oraz od środy do piątku o godz. 18⁰⁰ dzieci będą przeżywały swój Biały Tydzień.
4. Nabożeństwa majowe i Nowenna do Ducha Świętego codziennie o godz. 17²⁰; jutro – po Mszy świętej wieczornej, a w środę – w ramach Nowenny do św. Józefa, którą rozpoczynamy o godz. 17⁰⁰.
5. Jutro zapraszamy na Nabożeństwa fatimskie. O godz. 8³⁰ różaniec i okazja do spowiedzi dla osób chorych, starszych i samotnych; następnie Msza święta i Adoracja. Wieczorem zapraszamy na modlitwę do Matki Bożej całej rodziny – o godz. 17²⁰ różaniec i odczytanie intencji, które będzie można składać do koszyka przed ołtarzem; następnie Msza święta, a po niej Nowenna do Ducha Świętego i Procesja fatimska, podczas której zaśpiewamy Litanię loretańską.
6. W najbliższą sobotę o godz. 11⁰⁰ dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 11 przyjmą I Komunię świętą. W przyszłą niedzielę dzieci będą uczestniczyły we Mszy świętej o godz. 11⁰⁰.
7. W przyszłą niedzielę o godz. 16⁰⁰ Msza święta i Nabożeństwo majowe przy krzyżu na Godowie.